

ДЕЯКІ АСПЕКТИ АНАЛІЗУ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ КОРПОРАЦІЙ**Савастєєва О.М.**

кандидат економічних наук, доцент кафедри економіки та моделювання ринкових відносин

Шевченко М.Г.

студентка 1 ск курсу «Фінанси, банківська справа та страхування»

*Одеський національний університет імені І.І. Мечникова**м. Одеса, Україна*

Фінансовий аналіз являє собою процес дослідження фінансового стану та основних результатів фінансової діяльності підприємства з метою виявлення резервів підвищення його ринкової вартості та забезпечення подальшого ефективного розвитку.

Результати фінансового аналізу є основою прийняття управлінських рішень, вироблення стратегії подальшого розвитку підприємства. Тому фінансовий аналіз є невід'ємною частиною фінансового менеджменту, найважливішою його складовою.

За допомогою аналізу фінансової звітності вдається визначити, чому компанія досягає успіху: по-перше, фінансово стійкі компанії мають інші значення коефіцієнтів, ніж ті, яким загрожує банкрутство, по-друге, фінансові коефіцієнти дозволяють отримати цінну інформацію про ринковий ризик компанії, нові випуски корпоративних облігацій, визначенні індексів конкурентоспроможності корпорації і т.д.

Однак існує кілька проблем, пов'язаних з використанням даних фінансової звітності. І ні в одній країні світу вони не вирішені.

По-перше, фінансові аналітики змушені використовувати бухгалтерські дані, балансову (історичну) вартість активів, оскільки неможливо отримати достовірну ринкову інформацію.

По-друге, хоча діють стандарти з бухгалтерського обліку, компанії все одно користуються значною свободою при розрахунку прибутку і визначенні балансових показників.

Тому аналізуючи фінансові коефіцієнти, слід звертати увагу на те, яка облікова політика і бухгалтерські рішення стоять за тим чи іншим показником.

Важко порівнювати показники фірм, ділова репутація яких відображена в балансі за високою вартістю, з показниками фірм, вартість ділової репутації яких занижена в балансі. З цього приводу серед економістів навіть дискутується питання, чи слід вважати гудвіл активом.

По-третє, не існує об'єктивних критеріїв значущості тих чи інших коефіцієнтів, які аналізуються і використовуються у фінансовому управлінні фірмами.

Не можна з упевненістю стверджувати, які коефіцієнти є найважливішими і якими можуть мати високі і низькі їх значення.

Щоб визначити коефіцієнт, спочатку слід порівняти значення того чи іншого показника компанії за поточний рік з його значенням за попередні роки.

Іншими словами, важливо стежити за динамікою фінансових коефіцієнтів, щоб своєчасно помітити негативну тенденцію.

Потім потрібно порівняти значення показника компанії з аналогічними показниками інших підприємств. Однак компанії різних галузей об'єктивно не можуть мати однакові показники.

Тому слід обмежити порівняння діяльності різних компаній в одній області, але вибір базових підприємств для порівняння є суб'єктивним, оскільки не існує цілком ідентичних компаній.

Операційна діяльність багатьох великих корпорацій пов'язана з декількома різними галузями. У таких випадках важко здійснити порівняльний аналіз фінансових коефіцієнтів з якими середніми показниками або знайти схожі компанії для сравненіч. Тому порівняльний аналіз доцільніше застосовувати для невеликих вузькоспеціалізованих компаній, ніж для великих розгалужених ВАТ.

Література:

1. Азарова, А. О. Математичні моделі та методи оцінювання фінансового стану підприємства [Текст] / А. О. Азарова, О. В. Рузакова. – Вінниця: ВНТУ, 2010. – 172 с.
2. Фінанси підприємств [Текст] / А. М. Поддєрьогін, М. Д. Білик, Л. Д. Буряк, С. О. Булгакова та інші: Під ред. А. М. Поддєрьогіна. – 6-те вид. – К.: КНЕУ, 2006. – 552 с.
3. Мних, Є. В. Економічний аналіз [Текст] : підручник: Вид. 2-ге, перероб. та доп. – К. : Центр навчальної літератури, 2005. – 472 с.

ФІНАНСОВА УГОДА ЯК ІНСТРУМЕНТ УПРАВЛІННЯ БАНКІВСЬКИМИ РИЗИКАМИ

Прокоф'єва Г.С.

старший викладач кафедри економіки та моделювання ринкових відносин

Баташова-Галінська О.В.

студентка 3 с/к курсу, напрям підготовки «Фінанси і кредит»

Одеський національний університет ім. І.І. Мечникова

м. Одеса, Україна

Банки відіграють вирішальну роль у системі фінансового посередництва і через те повинні не тільки діагностувати потенційні загрози, які були виявлені під час роботи з метою перевірки потенційного клієнта, а й мати відповідний механізм нейтралізації їх негативного впливу.

Розвиток сучасного фінансового сектору привносить у діяльність банків нові аспекти й проблеми стабільного функціонування, розв'язання яких багато в чому залежить від рівня системи управління ризиками [3].

Банківська система за своєю діяльністю характеризується високою ризикованістю порівняно з іншими видами діяльності. Діяльність банків різноманітна: залучення коштів, випуск і купівля цінних паперів, видача кредитів, факторинг, лізинг, забезпечення клієнтів коштами та інше. Виконання будь-якої банківської операції пов'язане з можливістю реалізації декількох ризиків та відповідним впливом на результати діяльності.

Ризик є складовою банківської діяльності, оскільки для неї, як і для будь-якої фінансово-економічної діяльності, характерним є високий рівень залежності прийняття управлінських рішень від впливу значної кількості факторів та дій контрагентів, котрі важко передбачити з необхідною точністю. Саме з невизначеністю, або з імовірнісними процесами, зумовленими важкістю